

Tekort woningen voor ouderen ook probleem voor de zorg

Inhoudsopgave

**Tekort woningen voor ouderen ook
probleem voor de zorg**

3

**1. Voor senioren zijn zorg en wonen aan
elkaar verbonden**

4

2. Hoe ouderen nu wonen

6

3. Aanbod van woningen voor ouderen

9

Conclusie

12

Bronnen

13

Colofon

14

Tekort woningen voor ouderen ook probleem voor de zorg

De woningmarkt en de zorg vormen allebei hoofdpijndossiers. Deze twee domeinen komen bij huisvesting van ouderen bij elkaar. Huisvesting van ouderen hoort dus een speerpunt te zijn van het overheidsbeleid. Maar de praktijk wijst uit dat hier nog veel ruimte voor verbetering is. Nieuwbouw sluit nauwelijks aan bij de behoeften van deze steeds groter wordende groep, terwijl bijna de helft van alle nieuwbouwwoningen geschikt moet zijn voor ouderen. Daar komt bij dat weinig ouderen verhuizen, zelfs wanneer hun woning ongeschikt is.

Ouderen krijgen een steeds groter aandeel in de bevolking. De babyboomgeneratie gaat met pensioen en de levensverwachting blijft stijgen. Tot [2040](#) stijgt de Nederlandse bevolking naar verwachting met 1,6 miljoen naar 19,2 miljoen. Het aantal 65- tot 80-jarigen stijgt in die periode met 0,6 miljoen nu naar 3,2 miljoen. Het aantal 80-plussers met 0,7 miljoen naar 1,6 miljoen. Per saldo stijgt het aandeel 65-plussers in de bevolking dus hard.

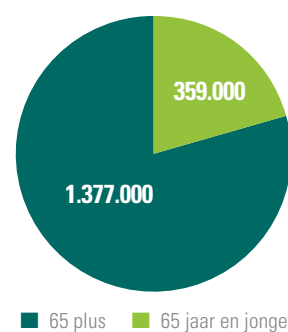
Door de vergrijzing nemen de zorguitgaven toe. Ook de technologische vooruitgang draagt hieraan bij, want die schept mogelijkheden om steeds meer aandoeningen te behandelen. De zorguitgaven kunnen als de zorg en het beleid niet veranderen volgens het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) oplopen van 5.100 euro per persoon in 2015 naar 9.600 euro in 2040, en zelfs 16.000 euro in 2060. Daarmee groeit het gevaar dat de solidariteit om de zorgkosten collectief te dragen afneemt. De kans is groot dat mensen meer eigen verantwoordelijkheid op dit vlak krijgen.

Een veilige, gezonde woonomgeving kan bijdragen aan beperking van de zorguitgaven, zowel collectief als individueel. De huidige nieuwbouw sluit echter niet goed aan bij de behoeften van ouderen. Momenteel worden vooral grotere woningen gebouwd voor gezinnen, terwijl veel ouderen een voorkeur hebben voor kleinere maar gerieflijke woningen. Bij nieuwbouw moet veel meer rekening worden gehouden met de samenstelling van de toekomstige bevolking.

Een ander punt is dat ouderen zelden verhuizen, terwijl dat vaak wel verstandig zou zijn. Niet alle huizen zijn namelijk geschikt om in te blijven wonen als de gezondheid afneemt en lichamelijke beperkingen de actieradius verkleinen. Bij een beperkte mobiliteit kunnen zowel de woning als de directe leefomgeving een obstakel worden.

Tegelijkertijd is er een grote groep ouderen die zou willen verhuizen naar een levensloopbestendige woning, maar dit niet doet omdat er geen passend en betaalbaar aanbod is. Waarom blijft het aanbod van seniorenwoningen achter? Hoe komt het dat de doorstroming van ouderen stopt? Aan wat voor soort woningen hebben ouderen eigenlijk behoefte?

De groei van de Nederlandse bevolking tot en met 2040

Bron: CBS

1. Voor senioren zijn zorg en wonen aan elkaar verbonden

De komende decennia neemt het aantal ouderen in Nederland fors toe. En met het stijgen van de leeftijd groeit ook de vraag naar ondersteuning. De behoefte aan hulp is voor een deel gerelateerd aan de woning. Om een eenvoudig voorbeeld te noemen: als je een ruime badkamer hebt, kun je er zelf met een rollator in, anders moet iemand je assisteren. Gelijkvloerse woningen zijn bovendien veel veiliger dan woningen met een trap.

Behoeftte aan ondersteuning

Gelukkig is het grootste deel van de bevolking positief over de eigen gezondheid. Toch neemt het zorggebruik toe bij het vorderen van de leeftijd, vooral onder 65-plussers. De ondersteuning begint bij hulp in de huishouding, dan volgt persoonlijke verzorging en daarna intensieve persoonlijke verzorging. Een beperkt aantal mensen kan niet zelfstandig meer wonen.

Het zorggebruik neemt dus toe. In 2019 hadden volgens de Nederlandse Zorgautoriteit (NZa) 600.000 mensen van 65 jaar en ouder enige vorm van ondersteuning nodig in het dagelijks leven en konden 190.000 mensen niet langer zelfstandig wonen. Als deze verhouding onveranderd blijft, zijn er in 2040 in totaal 945.000 mensen die enige vorm van ondersteuning nodig hebben en 300.000 mensen die niet langer zelfstandig kunnen wonen. Per saldo groeit het aantal mensen dat enige vorm van (zorg)ondersteuning in het dagelijks leven nodig heeft met 455.000 mensen.

Ontwikkeling aantal 65+ en de zorgvraag

Goede huisvesting helpt mensen om zelfstandig te wonen totdat zij, bijvoorbeeld door dementie, de regie over het leven verliezen. Goede huisvesting behelst niet alleen de fysieke kwaliteit van een woning, maar ook de fysieke en sociale kwaliteit van de leefomgeving. Deze drie componenten moeten het uitgangspunt zijn voor de keuze van een woning door ouderen. Omdat ouderen hier vaak te laat bij stilstaan, gebeurt de herinrichting of de overstap naar een geschikte woning in de praktijk te weinig. Dit gaat ten koste van hun gezondheid en hun welzijn.

De noodzaak groeit om toch langer stil te staan bij de vraag of de woning wel geschikt is voor de oude dag, ook met oog op de personeelsschaarste. In 2019 was een zesde van de beroepsbevolking werkzaam in de zorg. Volgens de [Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid](#) stijgt dit aandeel in 2040 tot een kwart, met name door de toenemende arbeidsvraag in de ouderenzorg. Zorgaanbieders hebben nu al moeite de openstaande vacatures te vervullen. Wanneer jongeren vaker voor andere sectoren kiezen en het zorgpersoneel vergrijs, wordt thuiszorg minder vanzelfsprekend.

Het gebrek aan personeel vergroot de urgentie om woningen op te leveren waar makkelijk zorg geleverd kan worden. Gelijkvloerse woningen met een ruime badkamer lenen zich daar meer voor dan verouderde gezinswoningen met een slaapkamer en kleine badkamer op de eerste verdieping. Ook zijn zorgverleners efficiënter in te zetten wanneer ouderen dichter bij elkaar wonen. Gemengde woonvormen bieden uitkomst als bewoners elkaar helpen en indien nodig voor elkaar kunnen zorgen.

© Anton Havelaar / Shutterstock.com

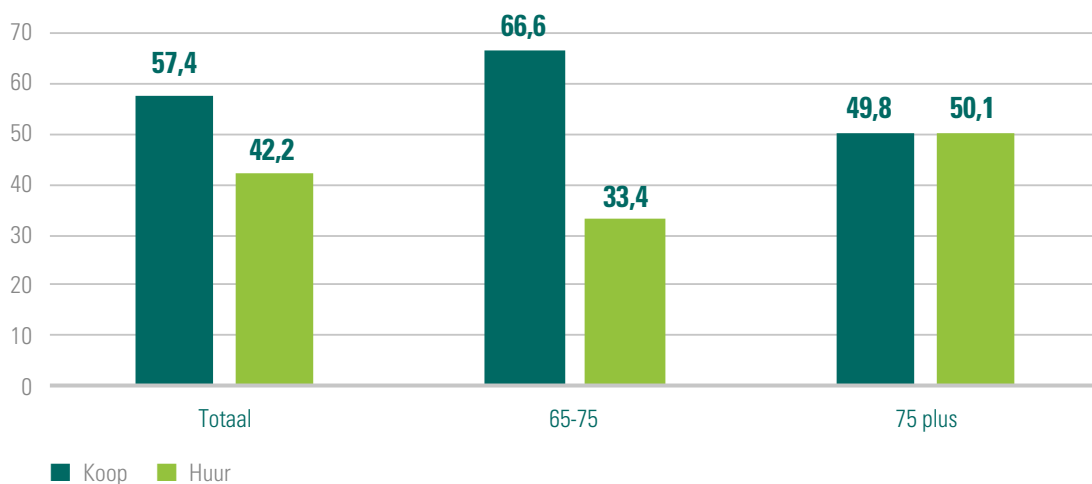
2. Hoe ouderen nu wonen

De vraag is waarom ouderen pas verhuizen als de nood aan de man is. Dit komt zowel door het gebrek aan aanbod als door de belemmeringen aan de vraagkant. Om dit in kaart te brengen is het noodzakelijk om eerst te kijken hoe ouderen nu wonen.

Koopwoningen favoriet

Ouderen wonen op dit moment grotendeels in koopwoningen. Het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) berekende dat ruim twee derde van de 65- tot 75-jarigen in een koopwoning woont. Dat is hoger dan het gemiddelde aandeel Nederlanders met een koopwoning. Het aandeel woningbezitters neemt wel sterk af wanneer mensen ouder worden. Van de 75-plussers woont nog maar de helft in een koopwoning, zoals te zien in onderstaande grafiek.

Eigendom naar leeftijd in procenten

Bron: CBS

Weinig ouderen wonen in seniorenwoning

Ouderen wonen zelden in woningen die bestemd zijn voor senioren. Volgens het CBS woont slechts een tiende van de 65- tot 75-jarigen in een seniorenwoning en van de 75-plussers een kwart. Dit blijkt ook wel uit het type woningen waarin ouderen wonen. De overgrote meerderheid 65- tot 75-jarigen woont in een eengezinswoning met meerdere verdiepingen.

Opvallend daarbij is dat een derde van de 65- tot 75-jarigen wel beaamt dat de fysieke kwaliteit van hun woning ongeschikt is op lange termijn. Dat is een belangrijke reden om te verhuizen. Van de ouderen met een verhuisswens wil het merendeel, 63 procent, graag verhuizen naar een seniorenwoning. Bij 75-plussers is het aandeel nog groter: 73 procent. De belangrijkste redenen om te verhuizen zijn: het huis is te groot, het onderhoud van de tuin valt te zwaar en door gezondheids- en ouderdomsklachten wordt bijvoorbeeld traplopen een probleem.

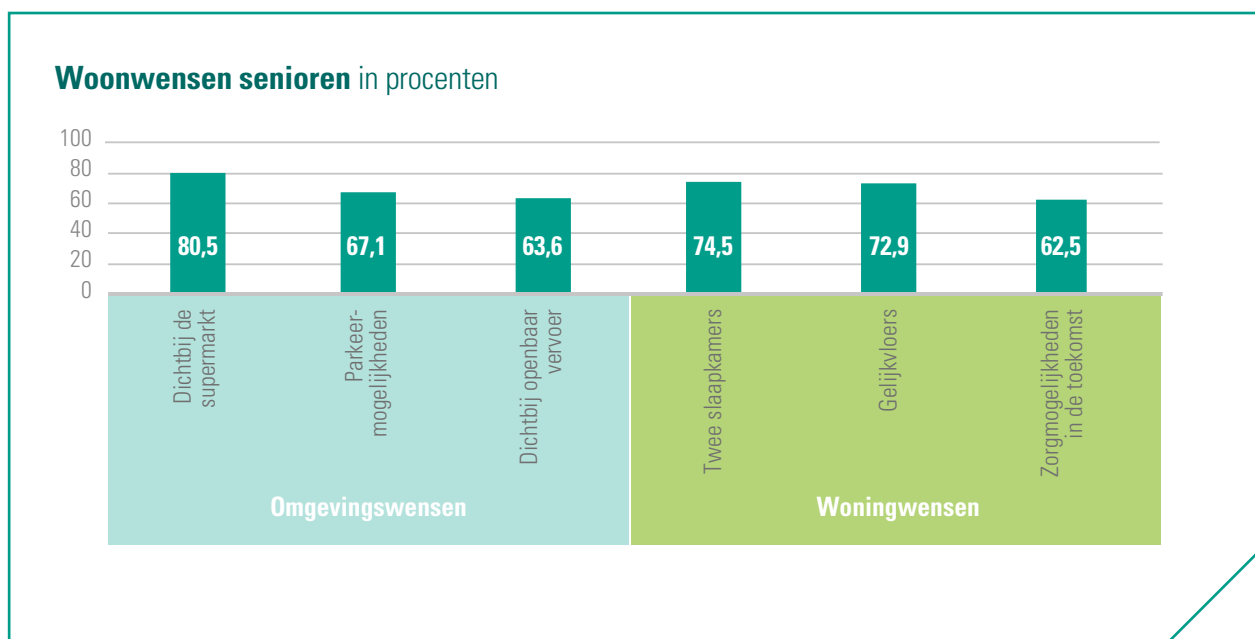
Dit zijn allemaal valide redenen om te verhuizen naar een seniorenwoning, maar waarom doen ouderen dat dan niet? Veel ouderen blijven in hun oude, ongeschikte woning zitten in plaats van te verkassen. Voor de discrepantie tussen wat mensen aangeven dat zij willen en wat zij feitelijk doen, zijn uiteenlopende oorzaken aan te wijzen. Hechting is een factor, evenals lange wachttijden en financiële overwegingen.

Gehechtheid aan eigen woning en buurt speelt daarbij een rol

Een belangrijke reden waarom ouderen in hun eigen woning willen blijven wonen, is het feit dat hun huidige woning prettig is en zij hun huidige woonomgeving niet willen verlaten. Dat kan zijn omdat zij de voorzieningen in de buurt waarderen en omdat zij gehecht zijn aan hun sociale contacten. Zij kennen de buren, zijn lid van lokale clubs en hebben familie en vrienden in de buurt wonen.

Het belang van sociaal contact blijkt ook uit huurdersonderzoek van woningbouwvereniging De Alliantie. Daaruit komt naar voren dat 13 procent van de 65-plussers wil verhuizen, bij voorkeur naar een kleinschalig complex met zo'n twintig woningen. Uit dit onderzoek blijkt verder dat de voornaamste reden voor verhuizing kleiner wonen is. Sommige senioren willen ook van hun tuin af, omdat ze die niet meer kunnen onderhouden.

Ook grotere particuliere verhuurders zijn zich steeds meer bewust van het belang dat huurders hechten aan hun sociale omgeving. Steeds vaker zetten zij in op zogenaamde 'communities' van gelijkgestemden. Daarnaast letten zij scherp op de kwaliteit van de woonomgeving. Volgens onderzoek van vastgoeddienstverlener [MVGM](#) zijn de volgende omgevingswensen doorslaggevend bij de zoektocht naar een woning: dichtbij de supermarkt, parkeermogelijkheden en het openbaar vervoer. Als het om de woning zelf gaat, zijn de volgende kenmerken van belang: twee slaapkamers, gelijkvloers en toekomstige zorgmogelijkheden.

Bron: MVGM

Lange wachttijden vormen eveneens een hindernis

Sociale huurwoningen worden echter vaak toegewezen op basis van wachttijd en daarbij is beperkt ruimte om rekening te houden met de woonwensen. Als het aanbod beperkt is wat veelal het geval is, lopen wachttijden sterk op en stopt de doorstroming. Gemeenten proberen dit te verhelpen door samen met woningbouwcorporaties afspraken te maken over voorrangregels voor senioren, zodat die makkelijker kunnen verhuizen. Zo houdt de gemeente [Utrecht](#) een proef waarbij ouderen voorrang krijgen en zelfs actief worden benaderd en ondersteund bij de verhuizing. Ook in de gemeente [Losser](#) krijgen ouderen voorrang.

Ook financiële overwegingen belemmeren overstap

Het is voor ouderen vaak financieel onaantrekkelijk om te verhuizen. Ouderen die in een sociale huurwoning wonen, verhuizen het minst. Het aanbod van voor senioren geschikte sociale huurwoningen betreft vooral nieuwbouwwoningen die kleiner en duurder zijn dan de huidige woning. Die zijn dus niet aantrekkelijk voor ouderen met een beperkt budget. In het vrije segment zijn meer woningen beschikbaar. Daar bieden marktpartijen woningen aan, vaak in het duurdere segment met huren boven 1.000 euro per maand. Voor sociale huurders is dat zelden een betaalbare optie.

Ook voor woningbezitters kan het huurniveau in het vrije segment een bezwaar vormen. De maandlasten, zeker van degenen die hun hypotheek hebben afgelost, liggen veel lager. Hier komt bij dat voor woningbezitters die naar een huurwoning verhuizen, fiscale voordelen zoals de hypotheekrenteaftrek vervallen en het in de eigen woning opgebouwde vermogen na verkoop zwaarder wordt belast. Als oudere woningbezitters verhuizen, wat zij vaker doen dan sociale huurders, doen zij dat bij voorkeur naar een volgende koopwoning. Toch kan het vooruitzicht geen verantwoordelijkheid meer te hoeven dragen voor de eigen woning juist erg aantrekkelijk zijn.

3. Aanbod van woningen voor ouderen

De woningopgave is immens. De overheid streeft ernaar dat er 1 miljoen woningen bij komen tot 2030. Bijna de helft hiervan maakt de vraag naar ouderenwoningen uit. Uit het recent gesloten coalitieakkoord blijkt dat de nieuwe regering daar ook werk van wil maken.

De meeste 65-plussers wonen in een zelfstandige woning. Dat gaat over het algemeen goed. Er kunnen echter problemen ontstaan wanneer ouderen last krijgen van chronische aandoeningen, iets waar het merendeel van degenen boven 75 jaar mee kampt. Zeker niet alle woningen van 65-plussers zijn dan nog geschikt. Gelukkig is het mogelijk veel woningen levensloopbestendig te maken tegen acceptabele kosten. Een stevige duw in de rug komt uit de gemeentelijke bijdrage vanuit de Wet Maatschappelijk Ondersteuning (WMO) waaruit maximaal 10.000 euro voor woningverbetering wordt vergoed.

Uiteindelijk is per saldo een op de tien woningen niet geschikt, noch tegen acceptabele kosten (minder dan EUR 10.000) geschikt te maken. Dit aantal komt echter hoger te liggen wanneer ook nog wordt gekeken naar het sociale netwerk en de voorzieningen in de omgeving van de woningen van 65-plussers. Volgens deze maatstaf is meer dan een derde van de woningen ongeschikt om prettig te blijven wonen in het geval de beperkingen boven het hoofd groeien. Dit onderstreept het belang van een goede doorstroming van ouderen op de woningmarkt naar voor hen geschikte woningen, het stimuleren hiervan en bij nieuwbouw meer rekening te houden met ouderen.

De bevolking groeit tot 2040 met name door toenemend aantal senioren

Toename 1.377.000 inwoners ouder dan 65

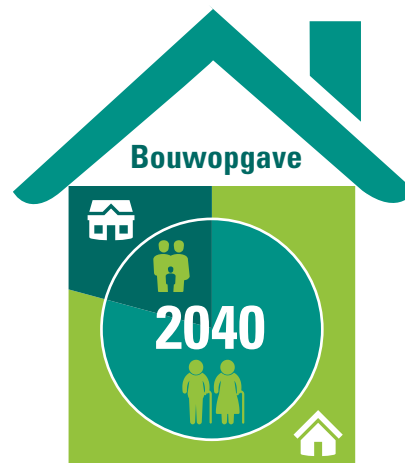
Benodigde senioren woningen

Toename 359.000 inwoners 65 jaar en jonger

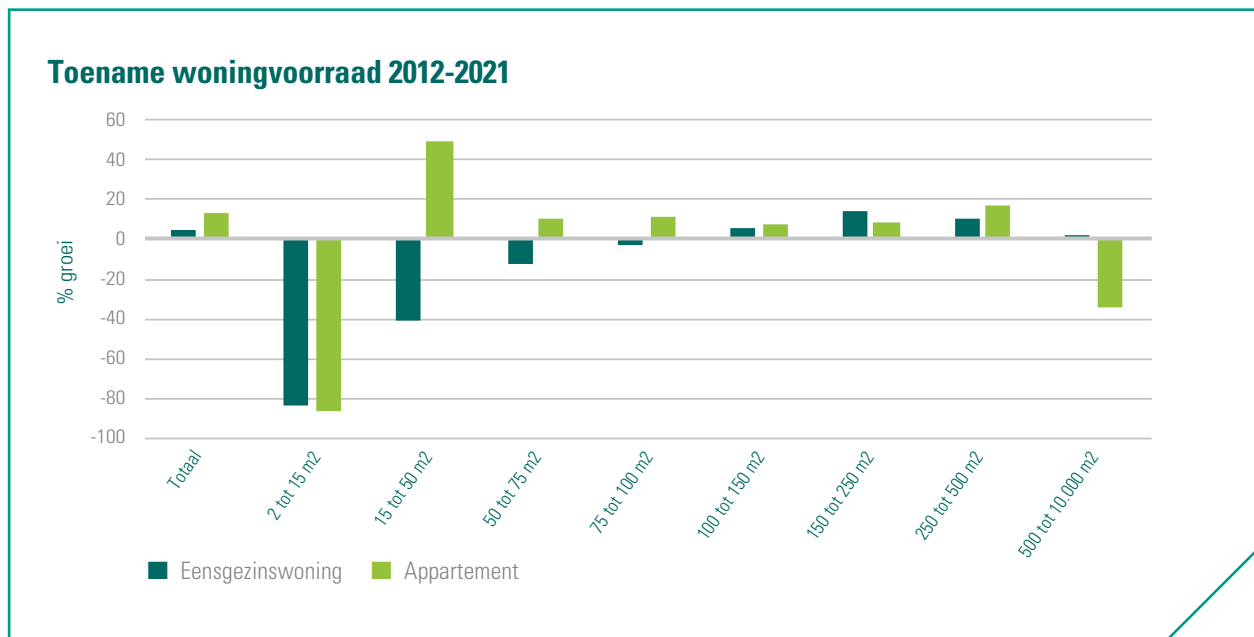
Benodigde eensgezinswoningen

De afgelopen jaren is de nieuwbouw van woningen achtergebleven bij de behoefte. Daar zijn diverse oorzaken voor aan te wijzen zoals moeizame vergunningsprocedures, beperkingen als gevolg van de stikstofproblematiek, weinig beschikbare bouwlocaties, hoge bouw- en grondkosten en capaciteitsproblemen bij bouwbedrijven. Hierdoor is het woningtekort de afgelopen jaren verder opgelopen, ook van ouderenwoningen.

Klein en groot

Omdat de bevolking vergrijsd en er steeds meer alleenstaanden bij komen, moet er vooral voor deze doelgroep worden gebouwd. Dat is de afgelopen jaren niet gebeurd. De afgelopen jaren zijn vooral kleine appartementen van rond de 50 vierkante meter en grote eengezinswoningen gebouwd. De appartementen zijn gebouwd voor starters, regelmatig in getransformeerde kantoren. Door de sterk gestegen bouwkosten is het daarnaast aantrekkelijk voor bouwers om grote woningen te bouwen, omdat daar meer marge op wordt behaald. Het aantal woningen nam in de periode 2012-2021 met 8 procent toe. Het aantal appartementen van 15 tot 50 vierkante meter nam met maar liefst 50 procent toe, terwijl het aantal eengezinswoningen groter dan 150 vierkante meter met 14 procent toenam. Dit zijn woningen die niet geschikt zijn voor ouderen. Deze zijn of te klein, of niet gelijkvloers en dus niet levensloopbestendig.

Bron: CBS

Woningcorporaties naar de achtergrond

Woningcorporaties hebben zich de afgelopen jaren steeds meer noodgedwongen uit nieuwbouw teruggetrokken, terwijl er juist relatief veel ouderen in corporatiewoningen wonen. Zij deden de afgelopen jaren weinig investeringen in nieuwe sociale huurwoningen met als gevolg dat het aantal nieuwe woningen in opdracht van woningcorporaties sterk is teruggelopen. In 2020 werden 15.000 nieuwe woningen in opdracht van woningcorporaties gebouwd. In 2013 waren dit er nog bijna 30.000; een halvering in zeven jaar tijd.

Woningbouwcorporaties geven aan dat een belangrijke reden voor de bouwterugval is dat zij minder middelen tot hun beschikking hadden als gevolg van de door het kabinet Rutte II ingestelde verhuurderheffing. Het doel destijds was meer ruimte creëren voor marktpartijen. Die sprongen inderdaad in het gat door ouderenwoningen in het hogere sociale huurdomen van een iets betere kwaliteit aan te bieden, maar nog veel te weinig om in de behoefte te voorzien. De smeebede van de woningbouwcorporaties om de verhuurderheffing te schrappen wordt door het aanstaande kabinet Rutte IV verhoord. De nieuwe regering wil dat er meer betaalbare woningen komen, onder meer voor ouderen. Bij de realisatie daarvan spelen woningbouwcorporaties een prominente rol.

Gebrek aan prikkels bij gemeenten

Het afgelopen decennium ging de financiering van de ouderenzorg op de schop. Sindsdien komt de financiering van de ouderenzorg uit drie potjes. De zorg in verpleeghuizen komt voor rekening van het Rijk, de wijkverpleging voor de zorgverzekeraars en de begeleiding en ondersteuning van ouderen thuis voor de gemeenten. Een belangrijk doel van de veranderingen was dat er meer aandacht zou komen voor preventie. Daarbij was een centrale rol weggelegd voor de gemeenten. Helaas komt dit streven nog niet goed uit de verf, deels omdat gemeenten nauwelijks de vruchten plukken van succesvol preventiebeleid. De kostenbesparingen die hun investeringen opleveren, slaan neer bij het Rijk en de verzekeraars in plaats van bij henzelf.

De financieringssysteem zou anders moeten. Tegenover de geleverde inspanning hoort een passende vergoeding, helemaal bij bewezen prestaties. Als dat gebeurt, krijgen gemeenten een sterkere prikkel om de schotten tussen hun woon- en zorgportefeuilles weg te halen, deze beleidsdomeinen beter te integreren en voor ouderen prettige en gezonde wijken te creëren.

Conclusie

Het is duidelijk dat er voor ouderen weinig tot geen woningaanbod is dat voldoet aan hun behoefte. Hoe moet het dan nu verder? Gelukkig wordt de woningnood inmiddels breed onderkend als een groot maatschappelijk probleem. Dit biedt de kans om het woningaanbod te realiseren waaraan écht behoefte is.

Ouderen vormen de snelst stijgende demografische groep in ons land. Passende en betaalbare ouderenhuisvesting dient daarom een integraal onderdeel van de woningbouwopgave te vormen. Aangezien er nu al veel ouderen eigenlijk in niet geschikte huisvesting woont, zouden van de 1 miljoen nieuwe woningen minimaal 400.000 tot 500.000 levensloopbestendige woningen voor ouderen moeten zijn. Dat lost diverse problemen tegelijkertijd op. De doorstroming in de woningmarkt komt op gang, de oudere kan in een geschikte woning terecht en daardoor overmatig beroep op zorg uitstellen. Dit is prettiger voor de oudere, vermindert de druk op de zorgsector, en resulteert in een mildere stijging van de kosten. Daarnaast is het nodig woningen van ouderen die in hun huidige woning willen blijven wonen levensloopbestendig te maken.

Gezond zijn is meer dan niet-ziek zijn. Het gebrek en gemis aan waardevolle contacten verzwakt de mentale gezondheid en heeft ook negatieve effecten op de fysieke gezondheid. Eenzaamheid is een groeiend probleem onder ouderen, vooral alleenstaande. Mensen moeten in de toekomst meer voor elkaar moeten gaan zorgen. De huidige woningnood kan een 'blessing in disguise' zijn, mits de bouwopgave wordt aangegrepen om nieuwe woonvormen te faciliteren.

'Langer thuis' wonen wordt door velen begrepen, terecht of niet, als 'blijven wonen in het huis waar je altijd gewoond hebt' en ontnemt daarmee het zicht op de voordelen van nieuwe woonvormen. Wanneer ouderen te lang in een te groot huis blijven wonen, belemmert dat bovendien de doorstroming op de woningmarkt.

Bij de woningbouwopgave is het van belang ruimte te bieden voor woonvormen waar sociaal contact tussen bewoners wordt gestimuleerd en waar verzorging beschikbaar is zodra dat nodig is. 'Nabuurchap' zal een belangrijke rol spelen in de toekomst van de zorg. De zorg wordt ontlast wanneer mensen als 'goede burens' meer op elkaar letten.

Die nieuwe woonvormen betreffen zowel de woning als de omgeving daarvan. Denk aan wooneenheden met gemeenschappelijke voorzieningen die bewoners met elkaar kunnen delen en aan een ruimtelijke omgeving die ontmoeting stimuleert. Een groot deel van het dagelijks leven vindt immers plaats in de parkjes, pleinen en straten rondom huis.

'Verleid' ouderen om hun vaak grotere, goedkoop gehuurde, woning te ruilen voor een levensloopbestendige woning. Dit geldt ook voor koopwoningen. Budget voor verhuiskostenvergoeding bijvoorbeeld kan bijdragen aan de doorstroming. Ontwikkel een integrale woon-zorgvisie in gemeenten met voldoende aandacht voor vergrijzing.

Als er meer aanbod komt, kunnen ouderen sneller in beweging komen. De geringe verhuismobiliteit is echter niet louter te wijten aan een gebrek aan aanbod. Ook de vraag vormt een probleem. Ouderen zouden al in een eerdere fase van hun leven moeten nadenken over hun toekomstige woonsituatie en fiscaal of met andere vormen van steun moeten worden gestimuleerd om te verhuizen. Hoe langer ouderen verhuizing naar een op termijn geschikte woning uitstellen, hoe moeilijker het wordt deze stap alsnog te zetten.

Bronnen

ActiZ-ANBO, *Infographic Investeringsopgave langer thuis wonen*

Careinvest Group, *Beschrijving Conjunct Meten*, 2021

CBRE, *Trends Nederlands Zorgvastgoed H1 2019*, 2019

CBS, *55-plussers liefst zo lang mogelijk in eigen woning*, 2 april 2020

Cobouw Data & Analytics, *Zorg & gezonde gebouwen*, 2021

Cushman & Wakefield, *MarketBeat European Nursing Homes Report*, 2020

HEVO, *Marktonderzoek Wonen en zorg Nederland 2040*, 9 juli 2020

Inspectie der Rijksfinanciën, *Naar een toekomstbestendig zorgstelsel*, 20 april 2020

Jan van Vliet, Technische Universiteit Delft, afstudeerscriptie: *Stimulating the desire to move*, juni 2021

MVGM, *Infographic Marktonderzoek woonwensen senioren*, 2017

PBL, *Aanpassen of verkassen? Langer zelfstandig in een geschikte woning*, 27 mei 2019

PBL, *Zelfstandig thuis op hoge leeftijd*, 17 juli 2019

Platform 31, *Woonprofielen van senioren*, juli 2020

Platform 31, *Verdieping op gebiedsniveau*, mei 2021

SIRM, *Waar moeten opa en oma wonen?*, oktober 2020

Stade Advies, *De verhuisadviseur Senioren*, 2020

Syntrus Achmea Real Estate & Finance en Zilveren Kruis, *Alle ouderen een gezond thuis*, 20 juli 2021

TNO, *Prognose capaciteitsontwikkeling verpleeghuiszorg fase II*, 28 juli 2020

Colofon

Dit is een uitgave van ABN AMRO

Commercieel contact

Claire van Staaij, Sector banker Vastgoed

06 - 54 37 11 90 of

claire.van.staij@nl.abnamro.com

Auteurs

Claire van Staaij, Madeline Buijs, Anja van Balen, Philip Bokeloh, David Bolscher, Casper Wolf,
ABN AMRO Sector Advisory

Interviews

Susan van de Koppel, Amvest

Verona Haselager, Amvest

Kees Zachariasse, Cofinimmo

Erwin Drenth, Bouwinvest Real Estate Investors

Marloes van der Meulen, Heijmans Vastgoed

FleurVerdenius, De Alliantie

Arjan Bandel, Laurens

Aiko van der Lem, De Zorgcirkel

Marinus Dijkman, Stijlvol Ouder

Eindredactie

Bendert Zevenbergen

Illustraties en opmaak

Kollerie Reklame-advies & Promoties

Fotoverantwoording

Shutterstock

Distributie

abnamro.nl/realestate

abnamro.nl/healthcare

Disclaimer

De in deze publicatie neergelegde opvattingen zijn gebaseerd op door ABN AMRO betrouwbaar geachte gegevens en informatie, die op zorgvuldige wijze in onze analyses en prognoses zijn verwerkt. Noch ABN AMRO, noch functionarissen van de bank kunnen aansprakelijk worden gesteld voor in deze publicatie eventueel aanwezige onjuistheden. De weergegeven opvattingen en prognoses houden niet meer in dan onze eigen visie en kunnen zonder nadere aankondiging worden gewijzigd.

Naast een copyright is er sprake van een right to copy. Alleen door van elkaar te leren versnellen we de duurzame economie. Het gebruik van tekstdelen en/of cijfers is toegestaan mits de bron duidelijk wordt vermeld. Teksten afgesloten op 28 december 2021.

abnamro.nl

